

Fővárosi Ítéltábla

6.Kf.700.117/2024/9. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Független Rendőr Szakszervezet (ügyintéző: dr. Tordai Gábor kamarai jogtanácsos, cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Országos Rendőr-főkapitányság (ügyintéző: dr. Rásó Orsolya kamarai jogtanácsos, cím3)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes 19. sorszám alatt

A per tárgya:

megbízási díj megfizetése

Az elsőfokú bíróság:

Debreceni Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat:

14.K.700.653/2023/17. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek tizenöt napon belül 30.000 (harmincezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes az alperes helység1 Rendőrkapitányságának állományában szolgálatparancsnoki beosztásban teljesít szolgálatot. Munkaköri leírása szerint munkakörének célja elsősorban a közterület rendjének fenntartásával kapcsolatos rendészeti feladatok ellátása az alárendelt állomány tevékenységének koordinálása útján, a beosztott állomány tevékenységének irányítása, ellenőrzése. A munkaköri leírás feljogosítja a felperest többek között a közterületi kamerafelvételek képeinek megtekintésére, visszakeresésére, mentésére, felhasználására, illetve megsemmisítésére.

- [2] A felperes 2019. december 1. napjától 2022. december 31. napjáig a beosztása szerinti munkaköri feladatai mellett rendszeresen látott el járőrszolgálati feladatokat, TIK küldéseket, bűnügyi őrizetbe vételt, előállított személy kamerán keresztüli őrzését, térfigyelő kamerák figyelését, a COVID-hoz kapcsolódó járványügyi feladatokat, kezelte a rendőrkapitányságra érkező e-maileket és rendszeresen végzett napi szintű statisztikai adatszolgáltatást. A megbízási díj megfizetése iránt benyújtott szolgálati panaszát az alperes elutasította.
- [3] A felperes a törvényes határidőben előterjesztett keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a rendvédelmi illetményalap 100%-ának alapulvételével a 2019. december 1. napjától 2022. december 31. napjáig terjedő időszakra 1.430.050 forint megbízási díj és ennek 2021. június 16. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére. Keresetének jogalapját a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (Hszt.) 71.§ (1) bekezdés a), b) és c) pontjára, a szolgálatparancsnoki tevékenységről szóló 14/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás) 4. pontjára és a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (továbbiakban: BMr.I.) 2. számú mellékletére alapította. A keresetleveléhez F/5. szám alatt mellékelte (illetve utóbb 14.K.700.653/2023/15. szám alatt csatolt) kimutatásban szolgálati napokra lebontva megjelölte, hogy mely napokon látott el a szolgálatparancsnoki beosztása mellett ahhoz nem tartozó, a nyilvántartási rendszerben is rögzített szolgálati feladatokat.
- [4] Az alperes védirata a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint a szolgálatparancsnok szolgálati idejében mintegy járőrszolgálatot lát el, a járőrszolgálat, a TIK-küldésekre történő reagálás szükségképpen a feladataihoz tartozik, mivel az alárendelt állomány közvetlen irányítása a helyszínen foganatosított intézkedés közvetlen irányításával, koordinálásával valósulhat meg. Az ORFK utasítás 15. pontja szerint szolgálati idejének legalább egyharmadát közterületen kell töltenie, amely időtartamot az alárendelt állomány ellenőrzésére, helyszíni koordinálására, a rendőri intézkedés szakmai irányítására és felügyeletére kell fordítani. A per tárgyává tett bűnügyi őrizetet érintően rámutatott, hogy arra csak eseti jelleggel került sor, többletfeladatot a mennyiségéből adódóan sem jelenthetett. Az előállított személy kamerás őrzésével és a térfigyelő kamera figyelésével kapcsolatban előadta, hogy ezek a tevékenységek éppen a felperes munkaköri feladatát könnyítik, segítik. A rendőrkapitányságra beérkező e-mailek kezelése kapcsán a többletfeladat azért nem állapítható meg, mert az ORFK utasítás 4. pontjának b) és c) alpontjai előírják, hogy a rendőri szervhez beérkező információk tartalma alapján a szolgálatparancsnoknak intézkedési, illetve a döntésre, intézkedésre jogosultak felé adattovábbítási kötelezettsége van, melynek megfelel ezen feladat ellátása. A felperes által statisztikai adatszolgáltatásként hivatkozott tevékenységet pedig az alperes úgy értelmezte, hogy azzal valójában a beosztotti állomány ellenőrzése és az ahhoz kapcsolódó jelentéskészítés valósult meg. Eltúlzottnak tartotta a felperesi követelés mértékét is, mivel ha volt is többletfeladat-ellátás, annak elenyésző mértéke kizárólag a minimális, a rendvédelmi illetményalap 50%-ával arányos díjazás megállapítását teszi lehetővé.
- [5] Az elsőfokú bíróság az alperest a keresettel egyezően 1.430.050 forint és ennek 2021. június 16. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint 130.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.
- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában ismertette a Hszt. 2.§ 15. pontját, 71.§ (1)-(6) bekezdését, 101.§ (1) bekezdés a) pontját, a BMr.I. 2. számú mellékletének, III/24., III/33., III/40. pontjait, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatási rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (továbbiakban: BMr.II.) 35.§ (1)-(4), (6) bekezdését, az ORFK utasítás 4., 9.

15.1., 18., 26., 33., 35. pontjait, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás egyes rendelkezéseit.

- [7] Vizsgálta, hogy a felperes által hivatkozott tevékenységek a munkaköréhez tartozó feladatnak tekinthetőek-e. Rámutatott, hogy a felperes munkaköri leírása az ORFK utasítás 4. pontjával összhangban határozza meg a szolgálatparancsnoki beosztás célját; a felperes által ellátott munkakör irányítói, ellenőrzési, döntéshozatali tevékenységet jelent, mely az alárendelt állomány tevékenységére kihatással van. Az alperes érvelésével szemben a közterületi szolgálat ellátása során végzett, az alárendelt állományt ellenőrző, koordináló szakmai irányítói és felügyelői tevékenységet nem találta azonosíthatónak a járőri feladattal, rámutatva, hogy az nem foglalja magában szükségszerűen a járőri tevékenység ellátását. A járőri tevékenység célja a közterületen a rendőri jelenlét, a közrend biztosítása, míg a felperes feladata az ezen tevékenységet ellátók irányítása, szakmai tevékenységük koordinálása, ellenőrzése. Az a tény, hogy a felperesnek a szolgálat minimum egyharmadát közterületen kell töltenie, ugyancsak nem azonosítható a járőri feladatok ellátásával.
- [8] Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy az alperes által sem vitatottan a felperes a perbeli időszakban tíz esetben őrizetbevételt is ellátott, mely feladat ellátására a szolgálatparancsnok nem vehető igénybe, így ez a tevékenysége többletfeladat-ellátást eredményezett. A COVID-hoz kapcsolódó járványügyi feladatok ellátása körében azt hangsúlyozta az elsőfokú bíróság, hogy az alperes ezt a felperesi feladatellátást sem vitatta, ugyanakkor az Országos Rendőr-főkapitányság Rendészeti Főigazgatóság 2020. március 12-i utasítása (F/6. melléklet) szerint a felperes a feladatot nem láthatta volna el. A felperes beosztásához nem tartozó feladatnak értékelte az előállított személyek kamerás őrzését és a térfigyelő kamerák felvételeinek figyelését is. Álláspontja szerint az ORFK utasítás 31. pont b) és m) alpontjában rögzített köteleességek, a bűnügyi, a közbiztonsági, a határbiztonsági szempontból releváns információkról történő informálás, a rendészeti és bűnügyi információk gyors, soron kívüli cseréjének és áramlásának biztosítása nem azonos a térfigyelő kamerák képeinek figyelésével.
- [9] Rámutatott, hogy az ORFK utasítás 35. pontjának e) alpontja kifejezetten tiltja az e-mailek szolgálatparancsnok általi kezelését. Utóbbira nézve ugyanakkor a felperes és tanú1 (maga is szolgálatparancsnok beosztású) tanú egyezően adta elő, hogy a kapitányságra érkező minden e-mailt ők kezelnek, azokat az intézkedésre jogosultaknak továbbítják, ami az e-mailek teljeskörű átnézését jelenti (felperes nyilatkozata 6. sorszámú jegyzőkönyv 4. oldal 4. bekezdés, tanú1 tanú vallomása 10. sorszámú jegyzőkönyv 5. oldal 1. és 4. bekezdés). Az ORFK utasítás 33. pont c) alpontja rögzíti, hogy a szolgálatparancsnok milyen adatszolgáltatásra kötelezhető, ez az alárendelt állomány által készített jelentések, feljelentések áttekintésére korlátozódik, annak elsődleges parancsnoki ellenőrzését jelenti a Robotzsaru rendszer alkalmazásával. A felperes statisztikai adatszolgáltatási tevékenysége azonban nem kizárólag erre terjedt ki, hanem napi és heti szintű részletes adatszolgáltatásra, mely tény egyébként maga az alperes sem vitatott (alperesi képviselő nyilatkozata 10. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal 3. bekezdés).
- [10] Összefoglalóan az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az ellátott járőrszolgálat, őrizetbe vételhez kapcsolódó feladatok, COVID-dal kapcsolatos járványügyi feladatok, őrizetes őrzése, térfigyelő kamerák figyelése, a szolgálati helyre érkező e-mailek kezelése, valamint a rendszeres napi szintű statisztikai adatszolgáltatás nem a felperes szolgálati beosztásához tartozó feladatok, mivel pedig a felperes rendszeresen és nem átmeneti jelleggel látta el a fenti feladatokat, így azok a szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatnak minősülnek.
- [11] Utalt az elsőfokú bíróság arra is, hogy a munkakörbe tartozó feladatokat nem lehet kiterjesztően értelmezni, nem lehet egy másik munkakörbe tartozó feladat rendszeres ellátását

a munkakör részének tekinteni (Kúria Kf.VIII.39.389/2021/4., Fővárosi Ítéltábla Kf.4.700.073/2023/04.). A Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja alapján a felperest megbízási díj akkor illeti meg, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő. A felperesi feladatok nem a kinevezés szerinti beosztáshoz tartoztak és a feladatellátás nem eseti jellegű volt.

- [12] A követelés összecszerűségét illetően mérlegelési szempontként azonosította a munka bonyolultságát, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigényét, gyakoriságát, az arra előírt többlettudást. Tekintettel volt az ellátott többletfeladatok rendszerességére, a feladatok bonyolultságára, arra, hogy azok ellátására a munkakörbe tartozó feladatok ellátása mellett került sor, a felperes a beosztásában tilalmazott feladatokat is végzett, ami jelentős többletterhelést és [részben] többletfelelősséget eredményezett, így a felperes által az illetményalap 100%-ában meghatározott megbízási díj mértéket, mely a maximálisan megállapítható összeg 50%-a, nem találta eltúlzottnak.
- [13] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes fellebbezett. Fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Az elsőfokú bíróság által megsértett jogszabályként a Hszt. 71.§-át, illetve az ORFK utasítás rendelkezéseit jelölte meg. Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság ítélete eltér a Kúria Kf.40.207/2020/4. számú ítéletében foglaltaktól.
- [14] Fellebbezésében a védiratának ismertetése mellett sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a szolgálatparancsnoki munkakört – melynek célja az alárendelt állomány tevékenységének koordinálása útján ellátni a közterület rendjének fenntartásával kapcsolatos rendészeti feladatokat, a beosztott állomány tevékenységét irányítani, ellenőrizni, a megfelelő eljárás lefolytatása érdekében megtenni a szükséges intézkedéseket – nem megfelelően értelmezte. Álláspontja szerint fogalmilag kizárt a felperes közterületi szolgálatát járőri beosztáshoz tartozó feladatként és ilyenként a munkakörhöz nem tartozó többletfeladatként értékelni, mert a munkakörre irányadó ORFK utasítás 15. pontja előírja, hogy a szolgálatparancsnok feladatait úgy kell szervezni, hogy a napi szolgálatteljesítési idejének legalább egyharmadát közterületen töltse. Álláspontja szerint ez a főszabály, és ehhez képest ajánlás jellegű az utasításnak az a következő mondata, miszerint ezen időtartamot elsősorban az alárendelt állomány tevékenységének ellenőrzésére, helyszíni koordinálására, rendőri intézkedések szakmai irányítására és felügyeletére kell fordítani. A közterületi szolgálat körébe tartozik a felperes által teljesített járőrszolgálat is. Kiemelte, hogy a felperes beosztása magasabb, mint a járőri, járőrvezetői beosztás, a felperes utóbbiak irányítására hivatott. A felperes a közterületen is előjáróként jár el, munkájában szükségszerűen megjelennek a beosztotti feladatkörök is, mert csak így irányítható a szolgálat.
- [15] A kamerafelvételek megtekintését változatlanul úgy ítélte meg, hogy azt az alapfeladat ellátását könnyítő informatikai háttér használataként kell értelmezni: a szolgálatparancsnok a közterületi szolgálatot sikerebben tudja irányítani, ha látja a felvételeket. Fenntartotta azt a védekezését is, hogy a felperes által statisztikai adatszolgáltatásnak értelmezett feladat valójában a felperes szolgálatirányító munkájához tartozik, mert a beosztotti állomány ellenőrzése és e tevékenységről készített jelentés szükséges része a szolgálatirányító parancsnoki tevékenységnek, ahhoz kapcsolódóan a dokumentálás és nem a statisztikai adatszolgáltatás a cél. Továbbra is állította, hogy a felperesnek nem feladata általában valamennyi e-mail fogadása, a kivételes jelleggel történő e-mail fogadás pedig nem tilalmazott. Hangsúlyozta azt is, hogy felperes által hivatkozott egyes feladatok közül a

bűnügyi őrizet, őrizetbevétel, rendelvények elkészítése nem is valósult meg minden hónapban, kivételes, eseti jellegű volt.

- [16] Álláspontja szerint a felperes nem teljesített többletfeladatot, az eseti és elenyésző rendelvények többletterhet nem eredményeztek, egyébként is a hivatkozott járőri, járőrvezetői munkakörök alacsonyabb besorolásúak a felperes munkakörénél, így még a megbízási díjra való jogosultság esetén is csak a minimális, a rendvédelmi illetményalap 50%-ának megfelelő mértékű díjazás lenne arányos. Utalt rá, hogy a Kúria Kf.40.207/2020/4. számú ítélete éppen a szolgálatparancsnoki többletfeladatokért állapított meg megbízási díjat a hivatásos állomány főhatárrendész beosztású tagjának, összhangban azzal, miszerint a szolgálatparancsnoké a sokrétűbb, magasabb illetménnyel ellentételezett munkakör.
- [17] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.
- [18] A fellebbezés nem alapos.
- [19] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 108.§ (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között vizsgálta felül.
- [20] Az alperes a teljes megváltoztatás iránti fellebbezési kérelmében a fellebbezést megalapozó jogszabálysértésként az elsőfokú bíróság ítéletének alapjául szolgáló Hszt. 71.§-át tüntette fel a jogszabályhely megjelölésével, a másodfokú bíróság a fellebbezési hivatkozásokat erre vonatkozóan vizsgálta.
- [21] A Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként.
- [22] A Hszt. 71.§ (2) bekezdésének rendelkezései alapján az (1) bekezdés szerinti szolgálati beosztás ellátására vagy helyettesítésre szóló megbízás történhet az eredeti szolgálati beosztás ellátása mellett vagy az eredeti szolgálati beosztás ellátása alóli mentesítéssel. A Hszt. 71.§ (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedő mértékű díjazásra jogosult.
- [23] A felperes által elvégzett, per tárgyává tett egyes feladatok többletszolgálatkénti minősítésének vizsgálatakor az elsőfokú bíróság helytállóan indult ki abból, hogy a szolgálatparancsnok feladatai a közjogi normában külön szabályozást nyertek és döntően az állomány irányításával, ellenőrzésével, segítségével kapcsolatos feladatokat jelentenek. Az ORFK utasítás meghatározza a szolgálatparancsnok konkrét tevékenységi körét és kötelezettségeit, amelyek elsősorban a rendőri szervhez beérkező, intézkedést igénylő információk alapján a halaszthatatlan döntések meghozatalára és intézkedések megtételére vonatkoznak, illetve a szolgálatparancsnoknak az eligazításra jelentkező alárendelt állomány jogszabályban meghatározott ellenőrzését kell elvégeznie.
- [24] A járőri (járőrvezetői), illetve a szolgálatparancsnoki beosztás eltérő besorolási osztályba tartozó önálló szolgálati beosztások. A járőrszolgálat fogalmából következően a járőr(vezető) szolgálati beosztásba tartozó feladat a közterületek és nyilvános helyek rendőri ellenőrzése, amelynek során a járőr(vezető) különböző, a jogszabályban meghatározott feladatokat lát el. Abból, hogy a járőrszolgálatra, járőri, járőrvezetői feladatok elvégzésére beosztott állomány a felperes irányítása és ellenőrzése alatt áll, okszerűen következik, hogy az általuk elvégzendő feladatok nem azonosíthatóak a felperes feladataival; ha azokat mégis a felperes végzi, szükségszerűen a munkakörébe nem tartozó többletfeladatot teljesít.
- [25] Az alperes fellebbezésében tévesen értelmezte az ORFK utasítás 15. és 30. pontjait, amelyek a felperes feladatairól pozitív szabályozást adnak ugyan, de az adott beosztás keretein belül

értelmezendők. Az az előírás, hogy a szolgálatteljesítési idő legalább egyharmadában közterületi tevékenységet kell ellátni, alapvetően helyszín szerinti meghatározás, és nem azonosítható a járőr(vezető)i munkakör ellátásával. A közterületen végzett feladatok az alárendelt állomány tevékenységének ellenőrzését, szakmai irányítását, felügyeletét szolgálják, tartalmilag ezek az elemek határozzák meg a felperes beosztásához tartozó feladatokat. Ennek megfelelően nem értett egyet a másodfokú bíróság az alperesnek azzal az értelmezésével, hogy a közterületi feladatvégzésre és az alárendelt állomány irányítására vonatkozó rendelkezések főszabály – ajánlás viszonyban lennének egymással.

- [26] A Szabályzat 35. pontjának e) és m) pontjai kifejezetten előírják, hogy a szolgálatparancsnok nem vehető igénybe az azonnali intézkedést igénylő esetek kivételével e-mailek, faxok kezelésére, illetve rendszeres napi statisztikai adatszolgáltatásra, ezek tehát ugyanúgy többletfeladatnak minősülnek, mint az alperes által is munkakörön kívülinek elismert őrizetbevétellel kapcsolatos feladatok. A felperes bizonyította, hogy mind az elektronikus levelezés kezelését, mind a statisztikai adatszolgáltatást a munkaköréhez tartozó feladatokhoz hasonló gyakorisággal, rendszeresen végezte, az általa erre vonatkozóan előadottakat tanúl tanúvallomása maradéktalanul alátámasztotta.
- [27] Kérdéses volt a perben a közterületi, illetve az előállító helyiségben működtetett kamerarendszerhez tartozó monitorok figyelésének megítélése is. A felperes munkaköri leírása (keresetlevélhez F/4. szám alatt csatolt kiegészítés) a kamerafelvételek megtekintésére, visszakeresésére, mentésére, felhasználására, illetve megsemmisítésére vonatkozó rendelkezést tartalmaz, és a feladat címszó ellenére nem kötelezettséget, hanem jogosultságot fogalmaz meg. Mivel a szolgálati feladatok között ilyen módon az általános jelleggel ellátandó kamerafelvétel-felügyelet nem található (az nem is lenne összhangban a felperes munkakörének jellegével), ugyanakkor a rendelkezésre álló adatok szerint a monitorok a felperes irodájában kerültek elhelyezésre, jelenlétük, működésük a szükségszerű figyelemmegosztás miatt a másodfokú bíróság álláspontja szerint is többletfeladat-ellátást eredményez.
- [28] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a szolgálatparancsnoki beosztáson túli, a kereset tárgyává tett feladatok nem tartoztak a felperes munkakörébe. Helyesen hívta fel az elsőfokú bíróság a Kúria által kimunkált joggyakorlatot is, miszerint a munkáltatónak nincs joga arra, hogy adott munkakör (beosztás) tartalmát szabadon állapítsa meg. Utóbbiból következik, hogy a munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó, általánosan ellátandó feladatot, mint a beosztás részét. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.VIII.39.804/2021/4.).
- [29] Az elsőfokú bíróság a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja alapján helytállóan vizsgálta és állapította meg, hogy a felperes szolgálatirányító parancsnoki beosztásához képest többletfeladatot teljesített; helytállóan vonta le a következtetést a rendszeres többletfeladat-ellátásra. A perben nem volt vitatott, hogy a felperest szolgálatparancsnoki feladatai alól nem mentesítették, így az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen következtetett arra, hogy a felperes eredeti szolgálati beosztása ellátása mellett visszatérően, rendszeresen a beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek – a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján – a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták.
- [30] A megbízási díj mértékével összefüggésben a másodfokú bíróság a következőkre mutat rá.
- [31] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.); amennyiben az alperes nem állapít meg és nem fizet megbízási díjat a felperesnek, a megbízási díjat a bíróság mérlegelési

jogkörében határozhatja meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 100%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. A perbeli esetben a mérlegelés kereteit a Hszt. 71.§ (5) bekezdésében foglalt 50-200%-ig terjedő tartomány, annak konkrét szempontjait pedig a BMr.II. 35.§ (6) bekezdésében felsoroltak határozzák meg. Utóbbi norma előírja, hogy a helyettesítési díjat a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71.§ (4) és (5) bekezdéseiben foglaltak figyelembevételével kell meghatározni. A mérlegelés akkor okszerű, ha valamennyi mérlegelési szempont a döntés meghozatalánál figyelembevételre kerül. E körben az elsőfokú bíróság megjelölte mérlegelése jogalapját és kifejtette annak szempontjait, a rendelkezésre álló adatok alapján értékelte a többletfeladatok mennyiségét, rendszerességét, folyamatosságát is. Összességében az állapítható meg, hogy a megbízási díjnak a fenti mértékben történt meghatározása nem jogszabálysértő.

- [32] A Kúria a fellebbezésben hivatkozott Kf.40.207/2020/4. számú határozatában olyan ügyben foglalt állást, ahol főhatárrendész beosztású személy oldalparancsnoki és szolgálatparancsnoki feladatokat végzett többletként, amivel összefüggésben a rendvédelmi illetményalap 150%-át kitevő megbízási díjra vált jogosulttá. A határozatnak azonban nincs olyan tartalma, következtetése, miszerint a többletszolgálatnak fogalmilag magasabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatban kellene megjelennie; így az e határozatban foglaltakból a felperes igényének megalapozatlansága egyáltalán nem következik.
- [33] A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítélete nem sérti a fellebbezésben megjelölt jogszabályi rendelkezéseket, a Kúria iránymutató gyakorlatától nem tér el, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [34] A másodfokú bíróság a Kp. 35.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81.§ (1)-(2) bekezdéseire, 82.§ (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése alapján, a 4.§ (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásával határozta meg.
- [35] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5.§ (1) bekezdés c) pontja alapján megillető személyes illetékmentesség folytán a fellebbezési illeték a Pp. 102.§ (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.
- [36] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Kp. 99.§ (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2025. február 14.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. előadó bíró, Dr. Kovács János s.k. bíró